

Η Ουρανία

Εσύ της λέω Ουρανία, τι θυμάσαι απ' τον μακαρίτη;

« Κι 'γω τι να πρωτοθυμηθώ; Όταν θέλω να τον φέρω πως φαίνουνταν φατσικώς

θυμούμι μόνο τα μουστάκια τ', που μι γαργαλούσαν κι κοβούμασταν κι οι δυο στα

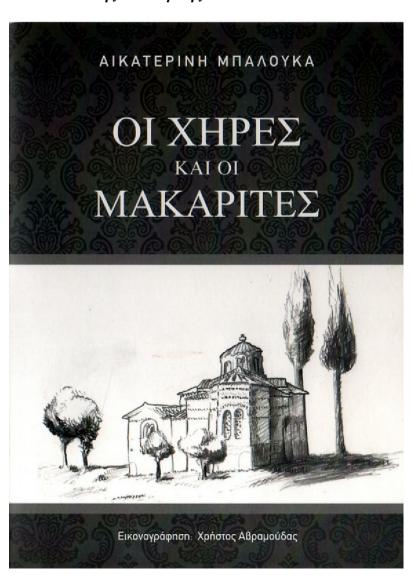
γέλια. Καθούμασταν κι οι δυο μπρουστά στου ντζιάκ' κι πυρώνουμάσταν κι ύστερα

είχαμι πανηγύρια αξέχαστα, αλλά τώρα τι να σι πω, του πανηγύρ' είνι 'δώ αλλά του κλαρίνου τό 'χασα.

Κι μια μέρα που λες έκλιγα ιδώ στου μνήμα κι πέρασι η θειά μ' η Μαριώ, κι μι λέει:

- Κλαις; Είσι πουλύ χαζιά, αυτός γλιντάει μι τι μακαρίτσα τ' γναίκα τ' 'ν πρώτ' κι σύ κλαις, χαζιά.
- Μωρέ αλήθεια λες θειά Μαριώ! Κι από τότε που λες, δεν τον κλαίω ντιπ. Μόνο κάθομαι στο μνήμα έτσ' για να μι πιρνάει ι σιβντάς.»

Της Αικατερίνης Μπαλούκα

Ourania

What about you, Ourania, what do you remember about your late husband?

"Where do I start? When I want to recall his face, I remember his moustache that would tickle me and we would both fall about laughing. We'd sit in front of the fireplace warming ourselves, and then we'd have fun and games! A merry dance! But now, what can I say? How can I dance, now that there's no clarinet player?

Anyway, one day I was at his grave crying and my aunt Maria passed by saying, 'Are you crying? How silly you are! He's having a great time with his dearly departed first wife and you're crying?'

I hadn't thought of that, thank you aunt Maria!

And from that time on I no longer cry for him one bit. But, you know, I just sit on his grave till my yearning for him subsides..."

Translated into English by Konstandina Dounis La Trobe University.

